

Sofie De Vuyst en Bart De Clercq, Vlaams

wielerkoppel op zoek naar succes in de Ardennen

Hun eerste wedstrijd als koppel – het BK 2011 – werd geen succes: zij viel staalhard op haar gezicht en moest naar spoed, waarna hij startte met kopzorgen. Zes jaar later staan Bart De Clercq (30, Lotto-Soudal) en Sofie De Vuyst (30, Lares Waowdeals) voor het eerst samen aan de start van Luik-Bastenaken-Luik, de zoveelste klassieker die een vrouwelijke tegenhanger kreeg. "Als vrouw moet je meer karakter hebben om te koersen."

JEFFREY FIERENS EN GRETEL COOREVITS

Luik-Bastenaken-Luik

"Wie het slechtst presteert, trakteert"

Het Nieuwsblad

Zondag staat de eerste Luik-Bastenaken-Luik voor vrouwen op het programma. Een nieuwe vrouweneditie van een wielerklassieker. Eindelijk?

Sofie: "Ja! Ik ben blij dat het zo ver is. We rijden over dezelfde wegen als de mannen met een pak publiek. Maar voor mij mogen de koersen voor vrouwen best nog wat zwaarder en langer."

Hoe bedoel je?

Sofie: "Als ik vergelijk met Bart zijn er bij ons amper superzware koersen. Terwijl we die wel aankunnen. Kijk naar het BK. Dat is slechts 100 kilometer. Een veredelde kermiskoers, vind ik. Maak dat toch veertig kilometer langer."

Bart: "Daardoor is er minder schifting en wint de sterkste vrouw niet altijd. Zo krijg je soms een kampioen die misschien in andere koersen het peloton niet kan volgen. Bij ons is het kampioenschap even lang als een klassieker. De vrouwen kunnen ook

150 kilometer rijden, zoals in de Ronde van Vlaanderen."

Sofie: "We kunnen het zeker aan. Maar kortere koersen zorgen wel voor een attractiever wedstrijdverloop. En dat is nodig om mensen te lokken."

Het niveau bij de vrouwen is in ieder geval omhoog gegaan.

Bart: "Inderdaad. Vroeger waren er nog minder afgetrainde rensters. Nu is dat een peloton vol afgetrainde atletes. De prestaties van de wereldtoppers kan je vergelijken met die van de mannen."

Sofie: "Het bewijs is dat er geen vrouw echt met kop en schouders boven uitsteekt. Een paar jaar geleden was Vos een klasse apart, tegenwoordig heb je verschillende winnaressen."

Bart: "De gemiddelde snelheid gaat ook omhoog. Een teken dat het niveau jaar na jaar stijgt."

Jullie trainen ook vaak samen. Merk je dat ook?

Bart: “En of. Op stage gaat ze soms mee met de Lotto-ploeg. En dan kan ze perfect volgen. Soms wil ze onderweg te veel tonen dat ze met de fiets kan rijden en moet ik ze zelfs intomen. Dat ze dat beter voor de koers laat, zeg ik dan.”

Sofie: “Ja, maar als vrouw heb je vaak het gevoel dat je je moet blijven bewijzen. Vooral bij mannelijke wielertoeristen. Ze denken dat ze me wel makkelijk zullen lossen, gewoon omdat ik een vrouw ben.”

SOFIE DE VUYST

“Als ik op training een man losrijd, voel ik me niet speciaal, hoor. Maar oké, het is wel leuk...”

Bart: “Ik het die drang minder. Wielertoeristen durven me niet te testen. Ze denken: *Dat is een prof, die rijdt me binnen een paar kilometer naar de frieten.*”

Sofie: “Maar als ik een man losrijd, voel ik me niet speciaal, hoor.”

Bart: “Oh jawel.”

Sofie: “Oké ja, misschien is het wel leuk.” *(lacht)*

De winnaar van Luik-Bastenaken-Luik bij de mannen krijgt 20.000 euro. Bij de vrouwen rijden jullie voor amper 1.128 euro. Frustrerend?

Sofie: “In het begin van onze relatie had ik het moeilijk met het prijsverschil tussen mannen en

vrouwen. We doen er toch evenveel voor? Tot vorig jaar combineerde ik het wielrennen met een job als juriste omdat ik er niet van kon leven. Maar ook met mijn huidig sportstatuut blijft de puzzel moeilijk.”

Bart: “Ik heb me daar ongemakkelijk bij gevoeld. Het is niet correct. Zeker nu het niveau stijgt, moet het prijzengeld evenredig zijn. Als vrouw moet je meer karakter hebben om te blijven koersen. Je moet meer opofferingen doen voor minder return.”

De vrouwenkoers is ook nog minder professioneel. Bart slaapt al een hele week op hotel, terwijl dat bij jou pas een dag voor de race is.

Sofie: “Het is al beter dan vroeger.”

Toen lagen we met zes in een schooltje op een kamer. Maar het kan nog beter. Bart reed gisteren de verkenning van Luik. Mijn ploeg doet dat niet. Ik heb dat tweemaal op eigen houtje moeten doen. Ook al had Bart me gewaarschuwd, dan nog schrok ik van de Roche-Aux-Faucons en de Saint-Nicolas. Steil hoor!”

Bart: “Soms zou ik liever thuiszitten. Dagenlang op hotel, dan komen de muren op je af.”

Sofie: “Ja, maar thuis doe je altijd wel iets. Strijken en de

Luik-Bastenaken-Luik

Het Nieuwsblad

"Wie het slechtst presteert, trakteert"

was doen kan je op hotel niet."

Met twee profs zal een huishouden runnen wel niet simpel zijn?

Sofie: "Dat valt wel mee. Zeker als Bart zo heerlijk blijft koken. Hij heeft zelfs geen kookboek nodig. Puur op smaak maakt hij de lekkerste dingen klaar. Zijn risotto funge met scampi's is heerlijk."

Hoe zijn jullie eigenlijk een koppel geworden?

Sofie: "We zaten op dezelfde middelbare school, maar hadden elkaar nog niet gesproken. Tot we elkaar eens tegenkwamen op training langs de

Schelde. We hebben dan eens afgesproken om samen te gaan fietsen. En nog eens..."

Bart: "Onze eerste echte date zou zonder de fiets gebeuren. Dat is niet gelukt, want we zijn naar een passage van de Tour in België gaan kijken." *(lacht)*

Houden jullie een onderlinge competitie wie de beste is in Luik?

Bart: "We proberen elkaar zo te mo-

tiveren, ja. Sofie wilde dat degene die de minst goede uitslag rijdt een etentje zou betalen. Maar ik moet knechten en zal waarschijnlijk de finish niet halen. Dus dat heb ik geweigerd."

Sofie: "Maar we rijden allebei wel de Giro. Misschien kunnen we daar ons wedenschapje doen?"

Bart: "Deal! Wie het slechtst presteert, trakteert!"

BART DE CLERCQ

"Onze eerste date zou zonder de fiets gebeuren. Dat is niet gelukt, want we zijn naar een passage van de Tour gaan kijken"

